

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

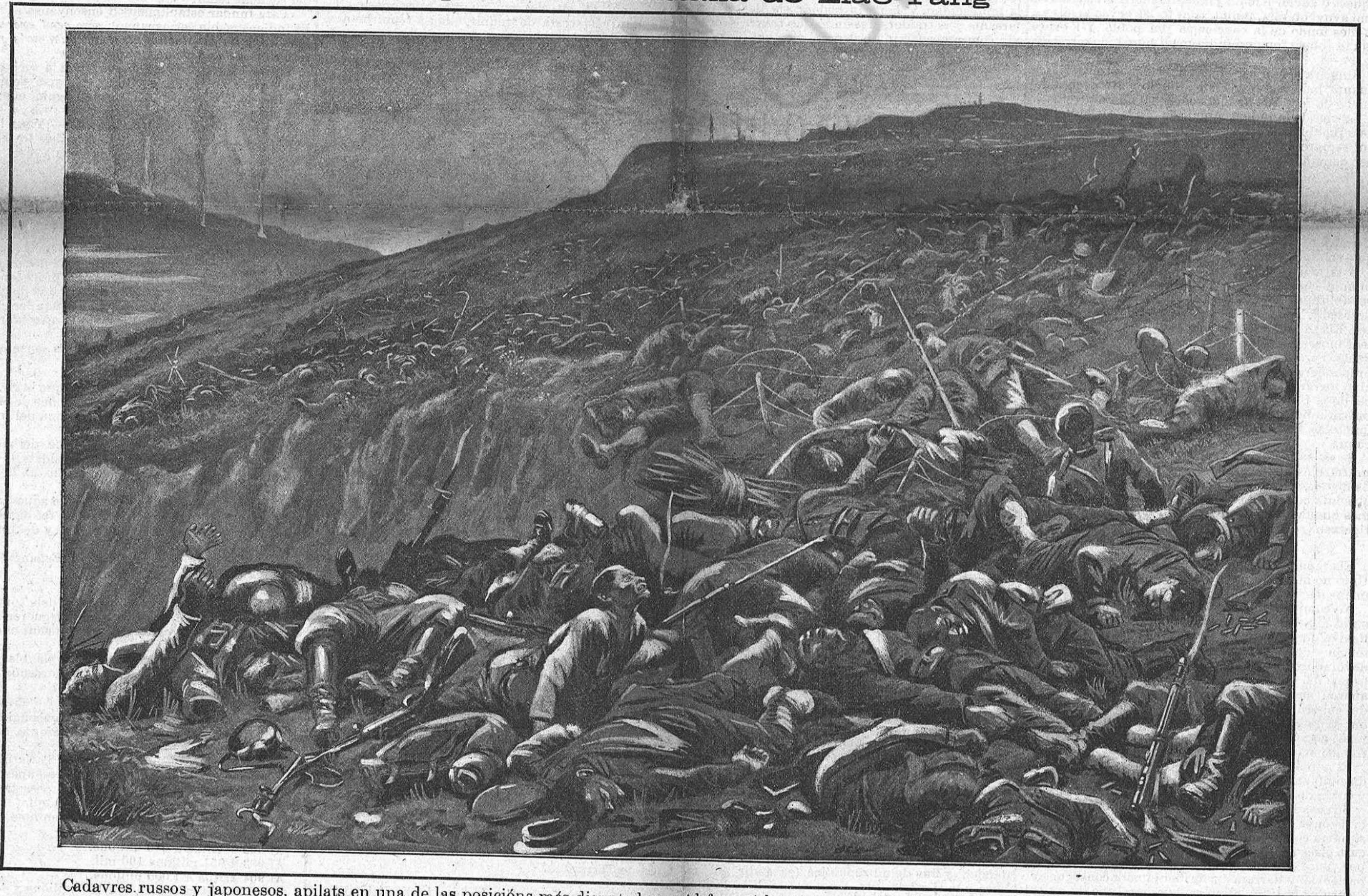
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

LA GUERRA RUS-JAPONESA Després de la batalla de Liao-Yang

Cadavres russos y japonesos, apilats en una de las posiciones més disputadas.—Al fons, á la esquerra, 's veuhen las fogueras ahont están cremant els morts.

LA SENMANA DE DIJOURS A DIJOURS

UN dato més de qu' en Maura fá tot lo possible perque las Corts perdin el temps miserablement: l' haver posat á discussió el projecte de sanejament de la moneda formulat per en Villaverde quan en Villaverde era ministre. El tal projecte, encare que hagués sigut bó, no podia passar per tenir en contra d' ell á n' en Mau-

ra y al actual ministre de Hisenda; encare que la majoria, que quan en Villaverde remenava las cirras el celebrava, l' hagués volgut votar, no hauria pogut, per ferne 'l govern qüestió de gabinet. Llavoras ¿á qué venia posarlo á discussió? Las minorias, comprenent que tot era una comedia, 's van abstenir de pendre part en el debat. Unicament en Romanones y en Moret varen prestar-se á fer el joch del govern, posant de relleu l' extranyesa del assumpte. Per un instant se cregué que 'ls elements ministerials se dividirian, en vista dels atachs que 'l Sr. Osma va formular contra 'l seu antecessor; per un instant se cregué qu' en Villaverde

aniria á Roma per tot y partiria peras ab en Maura. [Ilusions vanas! En Villaverde, que passava per home enérgich, voluntariós y molt donat á la seva va arronsarse, retirant el projecte qu' era la seva bandera, per evitar que passés á votació. Clarament manifestá que no volia ser responsable de la divisió de la majoria, y sense esperar á qu' en Maura resumís el debat, fugí d' estudi declarantse ma'alt. Aquesta es la única revenja que 's prengué: negarse á escoltar el discurs de la calandria mallorquina.

Pero, de totas maneras, no ha sigut el debat com-

pletament estéril. D' ell se n' ha tret, quan no altra cosa, la convicció tristíssima de que 'l govern d' en Maura, en un assumpte de tanta trascendencia com es la normalisació dels cambis y la rehabilitació de la moneda espanyola, no té idees de cap mena, ni tan sisquera orientacions. Bé estaria que al combatre 'l projecte Villaverde n' hagués presentat un altre, de millor ó pitjor, encaminat al mateix objecte. Pero res d' aixó: el govern prefereix que las cosas segueixin com fins ara; que 'ls privilegis concedits al Banch d' Espanya subsisteixin en tota la seva integritat, mal la riquesa del país se n' ressentí, mal numerosos aixáms de

evidenciat el zel de la minoria republicana en pro de l'humanitat y la justicia.

El diumenje passat tingué lloch en la Fraternalitat Republicana de Horta, una gran vetllada lliterari-musical, en la que prengueren part el celebrat quinteto Moderna Armonia y una secció de noyas y noys, essent molt aplaudits per la nombrosa concurrència que omplena l'espai local de dita entitat.

Per avuy dissapte está convocat un grandíssim meeting de propaganda republicana, anticlerical y de protesta al projecte de Administració local, prenenthi part variis y importantíssims elements del partit republicà.

Endavant y fora, republicans de Horta, que aixís es com se fan las cosas!

SANTA PERPÉTTUA DE MOGUDA, 10 de novembre.

Aquell seba de Alcalde que va negar el permís als socis del Cassino pera fer la serenata a la plassa l' día de la festa major perque la orquesta no volgué anar a tocar a casa seva, avuy el tenim soci de dit Cassino.

SITJES, 14 de novembre.

El senmanari El Eco de Sitjes, que dirigieia l' Agutxillet, continua publicant burrals articles en els que tracta de criticar la gestió municipal de la minoria republicana, insultant al mateix temps a personas digníssimas.

Els Srs. Puig y Marsal varen contribuir ab els seus vots a que s' aproassin algunes reformes de carácter economic, al projecte del nou pressupost ordinari, en el qual se reduheix a 2,400 pessetas el sou de 8,000 pessetas que sense fer casi res cobrava guapament el secretari y ex-caoch planista senyor Ventura, que fins fa poch, ha vingut mangonejant la cosa pública.

Naturalment, tot això a l' Agutxillet li cou a la nafra, puig com a bon y fidel servidor que ha estat del mentat ex-caoch, sempre arpeglava las engrunas dels àpats y techs que s' cruspian las anteriors Corporacions a costellas del poble.

Ab tot, nosaltres volém donarli el següent consell: Agutxillet, avuy día l' ofici de traficant en política ha anat molt a menos, per lo tant, si vols viure com viuen bastantes personas que son bon tros mes que tu, doblega l' os bertran, com fan molts fills de mare y deixat de fer-te responsable d' escrits que tu no fas, y de fer el beneyt calumniant a personas, que gracies a la seva flantropia, més de quatre vegadas has pogut omplir lo que tu n' dius la patria, la patria que t' tapas ab la trinxa de las calsas.

SAN FELIU DE GUÍXOLS, 8 de novembre.

Firmat per un tal Quilon, ha aparegut en l' últim número del Programa, periódich senmanal y organo dels federais vallesistas d' aquesta ciutat, una petita gszetilla en que ns tracta de candidos e inexpertos republicanos a tots els socis del Centre de Unión Republicana, p' l' senzilla motiu d' haver protestat a son degut temps, dels ultratges inferits a nostre illustre jefe D. Nicolau Salmerón, en aquella conferencia de trista memoria.

Podém nosaltres ser candidos e inexpertos, perque no som farsants ni fanatisats, y perque som convictos republicans.

Sáliga aquest senyor, que tenim dret y obligació de protestar de tots els actes ilegals y perturbadors del diputat d' aquest districte y per nosaltres elegit; y si a vosaltres, fanatisats vallesistas, vos cou la mostassa, no vos toca altre remey que gratar y pendre aygua de gram y ordi.

Com se coneix que l' banquet del 29 de setembre prop passat, s' els indigestat ab las postres que ls hi doná nostre digne president D. Salvador Sánchez? Y ara trouhen la biliu embutant ab sa baba a honrats ciutadans.

S' ha rebut en aquest Centre un ofici de la Joventut Federalista, en el qual ens demana retirém la protesta publicada per La Publicidad, de que he fet ja referencia. Sáliga aquesta Joventut mal perduda, que nosaltres mantindrem la protesta ab fermesa, en tant que l' redactor de dit diari no rectificá lo atribuït al Sr. Vallés.

El meeting de protesta

Se celebrá diumenje davant de una concurrència extraordinaria que omplena 'ls grandiosos solars de la Casa del Poble. Un día espléndit, radiant, semblava unirse a la protesta contra las iniquitats que té tramadas el mauritanisme, contra 'l sufragi universal, contra la constitució democrática dels Ajuntaments y Diputacions provincials, y contra també la independència del poder civil en lo que s' refereix a la existencia y manera de ser de las corporacions religioses.

Poch avants de comensarse 'l meeting se presentá l' intrèpit Lerroux, que no havia avisat a ningú de la seva vinguda a Barcelona, motivada per assumptes particulars. Sigué per tots una sorpresa agradableíssima. La concurrència en massa la poca de relleu ab sos ruidosos aplausos, ab sas aclamacions entusiasmadas, que s' convertiren en una gran ovació.

Feren us de la paraula, pronunciant notables discursos, els Srs. Odón de Buen, Juli y Casals, Bru, Roca y Corominas.

Las dos qüestions palpitantes, objecte del meeting, sigueren tractadas per tots ells ab gran elevació de miras, inspirantse en una dob'eafecció: l' amor a la democracia traidorament amenassada, y l' amor a la patria quals prerrogativas pretén arrossegar en Maura als peus del Vaticà.

Las vibracions de una oratoria tribunica, honrada y expressiva, repercutían vigorosament en el cor de la multitud, que palpitava d' emoció y de ira, al fersé cárrech de las iniquitats que pretén consumir en Maura ab el projecte de Lley de Administració local y ab l' Adició al Concordat, que son las dos rodas del carro de la reacció y del clericalisme.

Que 'ls nostres dignes representants en Corts—deya un dels oradors—cuydin de amontonar destorps a la marxa de aquest carro, que posin bastons entre las rodas, tenint per segur que allà hont no arribin ells, hi arribará 'l poble. El poble 'l volcará

quan sigui l' hora. El carro quedarà fet a micas al xocar ab el bloch republicà.

En aquest sentit quedá ben formulada la protesta. No pot el poble consentir que se 'l burli; el poble no vol que se 'l despulli del dret d' elegir als seus representants per sufragi directe, y menos avuy que tan decidit está a exercitar aquest dret, qu' es la prenda de todas las nacions lliures y civilizadas. Tampoch consentirá qu' en plé sigle xx sigui colocada Espanya, respecte al poder caduch del Vaticà, en pitjor condició qu' estava en plena Edat mitja, quan el poder papal en sa major potencia era árbitre de reys y pobles.

En aquest sentit está redactat el mensatje dirigit a n' en Salmerón, illustre jefe de la minoria republicana del Congrés, y que fou rebut y aprovat ab gran entusiasm.

L' insigne Lerroux, l' idolatrat representant de Barcelona posá digne coronament al acte, pronunciant un admirable discurs, que per espay de tres quarts d' hora, tingué pendent dels seus llabis la atenció de la concurrència.

En ell explicá, ab tots els seus detalls, l' última campanya sostinguda per la minoria ab motiu de la qüestió delsuplicatoris, demostrant la derrota del govern que no ha lograt res de lo que s' proposava, ni ho conseguirá en lo sucesiu per mes que s' hi empenyi. La fórmula adoptada no es més que un armistici. Si en Manra s' decideix a rompre de nou las hostilitats, tornarà a trobar als nostres dignes representants, fermos y resolta a barrarli 'l pas.

Sobre las qüestions objecte del meeting emittí també 'l Sr. Lerroux conceptes de gran valor y senyalat orientacions que l' acreditat de home polítich previsor y seré, quinques previsió y serenitat no están reyuidas ni ab sas tendencias radicals ni ab son esperit revolucionari.

El notable discurs del diputat per Barcelona es una guía segura pera exercir eficazment una acció política resolta y positiva. De la mateixa manera que s' dirigeix al cor s' encamina a la rahó: excita l' entusiasm de las multitudes; pero posa al mateix temps en exercici la seva reflexió. No basta dirse revolucionari, sino serne, y las revoluciones no s' realisan ab paraules, sino ab actes. Se fa revolució mantenint a tota costa la cohesió republicana, lluytant a cada moment contra els guberns de la monarquia, y preparantse pera quan vingui l' hora suprema de jugarse 'l tot pel tot.

El Sr. Lerroux alcanzá una de las més grans ovaciones de la seva vida pública. El poble está resolta-ment ab ell, y ab ningú pot estar millor. Ell que sapigüé despertarlo sab dirigi-lo admirablement. ¡Honor, donchs, al valent adalit de la causa republicana! ¡Honor y confianza entera en la seva inteligencia y en la seva energia!

J.

A l' Andalusia assiática

DESDE PORT ARTHUR

Carta que als seus pobres pares envia un modest soldat de la quarta companyia del vintidós provincial:

Pares meus: Us participo, per més que això us sembli extrany, que segueixo conservantme en tota ma integritat. Vull dir que, per carambola, no tan sols no m' hi mort may, sino que al meu cos no hi falta ni 'l més delicat detall. Guardo sencers els dos brassos, las dos camas, tot el cap, el peu dret y 'l peu esquerre, las dos orellas, el nas, tot el joch de las costellas, tots els deu dits de las mans... ve ja, per acabar prompte, que quan me miro al mirall, me quedo molts cops estétich al veure m' tan bo y tan sá, sense cap esgarrinxada ni 'l més petit esborrach.

La vida aquí es molt distreta. Rodejats per todas parts, tant per la banda de terra com per la banda de mar, de ximpances japoneses que no ns deixan sossegar, ara disparantnos bombas, ara projectant assalts, se pot dir que tot el día el passém atrofegats, corrent com esquirols bojos, sempre a l' arma'ta a la má.

Cada matí al rompre l' alba surtím a cullir en bayarts l' immens pilot de deferrals que durant la nit avans ens han tirat els contraris. Avuy hem arreplegat set mil noucetas granadas, tres mil bombas y un cabás de projectils de poch bulto: total, onze mil quintars de ferro y plom, que un drapayre ens paga molt bé al contat y ab lo qual els pobres sorges ja n' tenim prou per fumar.

Una volta realizada la cullida del metall, ens po-ém a apagar incendis: no hi ha jorn que, pel cap baix, no s' arbolin trenta casses; aixó quan, com va passar ahir, no s' cremen cinch barris, ó dos ó tres arrabals ab tots els seus edificis, magatzéms, quartels, palaus, cafes, casas de dissepas y rúideros de galls. Després, hola, a enganxá 'l carro, y depressa a arreplegar els morts que hi ha a las murallas y llochs avansats del camp.

fem unas cent carretadas, veuré qu' estém enterrant uns quatre mil morts diaris; contingent bastant com cal que proba que aquí las cosas hi ha punt en ferlas en gran.

Lo que també ns dona feyna son las minas: no hi ha un pam de terreno a dins ó a fora que no estigui tot minat y ple de barrils de pólvora y materias detonantas en cantitat estupenda.

A la mina del Mont-Baix, que s' va acabá l' altre día, hi han colocat deu mil sacas de dinamita extra-rápida, la més bona del merca't.

Aixó sí, quan n' explota una, lo qual sovint sol passar, dona gust veure 'ls efectes qu' en l' enemich ha causat. Per gros que sigui l' exercit que allí a prop está operant, no s' escapa ni una rata, ¡tot queda pulverisat! Justament l' altre dimecres vareig veure n' assajar un parell d' aquestas minas. ¡No pot darse daltabaix més hermosament tremendo! Els nostres grochs contrincants hi van perdre cent mil homes, vuyt cents trets generals, cinch cents canons de campanya, tres mil mulas y caballs y un fox-terrier de molt mérit que 'l teníam ensenyat per dur partes, matar ratas y cuydarse del dinar.

Ja veyeu, donchs, que las cosas tocant a la nostra part van molt ben encaminadas, y que si aquests desditxats de l' Oku, en Nogui y en Togo s' han cregut fer nos callar, es fácil que s' equivoquin. Cert que aixó ens porta trasbals y que no es bufá y fé ampollas la missió que se ns ha dat; pero ¡Boje Tsara Kran!, es a dir, ¡Deu guardi al czar!, pare de tots els bons russos, y a qui per molts y molts anys desitjo salut y vida, per poguerla disfrutar ¡jament en las otomanas del seu espléndit palau, mentre aquí com a moscas sucumbim els seus vasalls.

No cansarshi, estimats pares: si no té cap novedat, espera algun dia veureus el vostre fill Jan Pippaff.

C. GUMA

La malaltia de la moneda

OTAS las opiniones están conformes. La moneda, la pobre pesseta espanyola, sufreix, desde fa molt temps, una malaltia gravíssima, y cal buscarli a corre-cuyta un remey efica's, si es que no s' vol véureli donar las últimas boqueadas.

Respecte a aquest punt, no hi ha entre 'ls doctors discrepancias de cap mena. Donada—ab la obligació de tornarla—una pesseta a cada un dels metges economistas que de més fama disfrutan tots, després de polsarla y ferla trincar un bon rato, han dit lo mateix:

—Aquesta moneda no está bona. —¿Qué té? —Aquí 'ls doctors s' han mirat els uns als altres y han comensat a no entendre's. Alló del ditxo: tants caps, tants barrets. Tantas eminencias mélicas, tants diagnóstichs distints.

Un metge: —Lo que aquesta moneda pateix es plétora de plata. S' ha encunyat massa metall blanch durant las dugas últimas décadas, y ara s' tocan las consecuencias del abús.

Un altre metge: —No, senyor. Tot aixó prové de las exageradas proporcions que s' ha deixat pendre a la circulació fiduciaria. La pérdida de la pesseta es el Banch.

Un altre: —S' equivoca de mitj a mitj. El Banch es un ángel de Deu qu' en tot aixó no hi té cap culpa. Lo qu' en realitat ha enmalalít a la moneda es el tremendo desequilibri que s' observa entre la importació y la exportació.

Vista l' armonia qu' entre 'ls doctors consultats reynava, ¿qué s' havia de fer? Lo que s' ha fet. Sometre l' assumpto als representants del país, tots ells gent entesa y experimentada, y demanar al seu elevat criteri un remey práctic y radical pera la infelís pesseta.

Vuyt días ha estat el Congrés remenant la qüestió, y al donarla per suficientment discentida... l' han deixada de la mateixa manera que l' havíam trobat. Aixó sí; moments hi ha hagut en que 'l debat s' ha elevat a una altura verdaderament prodigiosa.

Llegeixin aquest fragment de no recordo quin sessió: —Aixó de la malaltia de la pesseta no té altre adob que procedir immediatament a la recullida de una gran cantitat de moneda de plata.

—Y a retirar, al mateix temps, de la circulació un bon número de bitllets del Banch.

FANTÀSTICH

A pochos días va ser aprobada en el Congrés una reforma a la lley de cassa, haventes votat una esmena en virtud de la qual els militars quedan exemptes de treure llicencia pera dedicarse a escopetejar a las perdus, als conills y demás bestiolas que s' presentin.

Fora bastant difícil explicar el motiu de aquesta exempció; pero quan l' han posada per alguna cosa será.

Tal vegada l' general Linarens se proposa alentar y sostenir l' esperit bélich dels seus subordinats. Y ja que no pot mantenir al exercit en peu de guerra, procura mantenir en peu de cassa.

Si fá no fá, vé a ser lo mateix.

Un rasgo notable del Ajuntament de Madrid. Als arquitectes que han fet el trasat de la Granvia, els hi ha senyalat una recompensa de 468 mil pessetas.

Prop de mitj milió. O sigui la quarta part de aquella suma que las Corts van votar en favor de aquella Corporació municipal pera emprendre obras públicas y proporcionar treball a las classes jornaleras.

Així es com ha donat principi al cumpliment del seu compromís. Bé pot dirse que aixó no es la Granvia, sino la Gran-vida.

Hi ha en el partit judicial de Gandesa un poble nomenat Caseras, que mereix figurar entre 'ls més ilustrats d' Espanya. Set anys y pico fá que no ha vist ni la sombra de un mestre; set anys y pico que té tancada l' escola de noys.

Lo que dirá en Maura:—Aquest poble se m' ha adelantat: Caseras porta realizada la revolució des-de dalt.

Una noticia piadosa: «Davant del Jurat del Meurthe et Moselle (Fransa) ha sigut jutjat l' ex-vicari de Nomény, per haver abusat de dos noyetas, una de nou y l' altra de set anys.»

Naturalment que de tot aixó qu' n' té la culpa es Mr. Combes. Perque vamus a veure: ara que ha posat má en cosas eclesiásticas ¿cóm es que no dicta

Dijous que vé, día 24, se posará a la venda l'

Almanach de La Esquilla de la Torratxa

PERA 1905

Un tomo de mes de 200 planas. * Preu 1 pesseta

Escollant un discurs de 'n Maura en defensa del conveni ab Roma

— ¡Dona gust sentir aquest home!... ¡Quin prior ne resultarà l' dia que 's retiri de la política y 's fiqui en un convent!

una lley aplicable als que fan vot de castedat, en virtut de la qual se 'ls posés en condicions de cumplirlo encare que no volguessin?

Ja compendran que 'm refereixo al sistema que s' emplea ab els tiples de la Capella Sixtina. Si á n' aquets els ho fan perque tinguin bona veu, als altres els ho haurian de fer perque tinguessin bons fets.

L' Ateneo de Madrid ha enviat al rey el títul de soci.

Qual títul porta 'l número 7777. Lo qual fa dir á un periódich: «Da la casualidad de que el número preferido por S. M., el 7, entra en el número preferido cuatro veces.»

Y dona també la coincidencia de que 'ls jugadors de quinto, del 7 ne diuhen la forca, y del 77 las dos forcas.

L' Alhambra de Granada, el marvellós palau recort de la civilisació árabe y admiració del món enter, amensassa desplomarse.

¡Quina gloria pels governs de la monarquia si tal enfonzament s' arriba á realisar!

Si 'ls serán capassos de dir:—Se 'ns ha de perdonar, perque tots els recursos del pressupost els necessitem per apuntalar un'altra cosa que també amensassa ruínal

Repassant una revista vaig enterarme ab agrado del gran carinyo que tenen els japonesos á la instrucció. Per instruhirse ho deixan tot. Alguns sacrifican gustosos la salut y la vida al estudi. Sols aixís s' explican els seus éxits en el camí de la civilisació que han emprés tan resoltament.

¡Quina diferencia entre 'ls japonesos y 'ls espanyols!...

Un dels detalls més significatius de aquest amor á l' instrucció es la costum que tenen els pares de noyas ricas de casarlas ab estudiants pobres.

Els millors enllassos matrimonials que ambicionan per ellas son aquests. Aixís estimulan als que s' instruixen y donan als sers á qui més estiman l' apoyo de un home fort, perque sab, y al mateix temps digne, perque es ilustrat.

Aquí, en cambi, 's casan las fortunas ab las fortunas, al sol objecte de sumarne més y fer més gran l' abisme entre 'ls rics y 'ls pobres, contantse casi sempre entre 'ls últims als que no tenen cap més riquesa que la instrucció.

¡Y parlan encare de la temuda invasió de la rassa groga!

Si alguna cosa es de sentir es que tardi tant á realisar-se.

Tant més quan si 's compleix, no será per medi de las armas, sino per l' eficacia de una nova civilisació en tots els terrenos, pero principalment en el moral, molt més adelantada que la nostra!

Un cas raro. El bisbe de León, alegant motius de salut, ha renunciat á la mitra.

Y 'l govern li ha admés la renuncia senyalantli una modesta pensió: no més que 10,000 pessetas anuals.

Pels treballadors que s' inhabilitan, no hi ha un céntim. Veritat es qu' ells no son tan útils á la societat com aquests bisbes que aprofitan todas las ocasiones pera demostrar el seu desinterés y 'l seu despego de las riquezas.

Fa riure sentir parlar als monárquichs del sanejament de la moneda.

Com si ells no siguessin els causants de la seva malaltia.

Y es el fet que, sana ó malalta, se la fican tota á la butxaca.

Per lograr lo que propanan y que son incapassos ells de realisar, no hi ha més que un medi.

Avants que sanejar á la moneda, precisa sanejar al país.

Y 'l sanejament del país, que 's desenganyin, no 's conseguirá pas sino mediant un cambi general de régimen.

La Perdiu, comentant las eleccions de Castell-terol:

«Ha sigut aquesta una llytta que ha interessat vivament al cos electoral»

¡Y tant com l' ha interessat!

Com qu' entre 'ls dos rivals en clericalisme, rics y contrapuntats, tot era qüestió de capital y de interés.

Y se n' ha fet per aquell districte una gran escampadissa.

—¡Escampadissa de qué?—preguntará algún elector fent l' orni.

—Home, sent ells tan católichs, ¿de qué havia de ser? ¡De missas!

La majoria actual del Congrès, en temps del govern Villaverde era villaverdista y aplaudia desafortunadament els plans financers de aquest senyor.

Ara es maurista, y si en Villaverde no hagués retirat el projecte de sanejament de la moneda que avants tant celebravan, l' haurían reventat. Basta que aixís ho volgués en Maura.

Y no té res d' extrany aquesta inconseqüencia.

Els tals senyors més que diputats de la nació son comparsas del govern. ¿Y qué han de fer els comparsas?

Senzillament, lo que 'ls manan els directors d' escena.

L' arcalde de Chello (Valencia) s' ha fet digne de qu' en Maura l' envihi á buscar y 'l fassi ministre.

¿Preguntan per qué? Senzillament, pel brillo ab que s' adelanta á las solucions mauritanas.

Figúrinse que ha publicat una disposició prohibint als vehins del poble sortir al carrer després de las nou del vespre.

¡Quin col·laborador més precios trobaria en ell l' Amo Toni per anar fent la revolució desde dalt!

Se proposa regressar á Espanya el marquès de Mendigorria, agregat militar al Estat Major rus en els exercits de la Mandxuria.

Un que ja 'n té prou.

Y la veritat sigui dita: per anar á veure com se reben pallisesas no hi ha necessitat de molestarse.

De aixó 'ls espanyols ne sabém tant ó més que 'ls russos.

Quan se parla dels perills qu' entranya la suposa-

da invasió de la rassa groga si 'ls japonesos arriban á triomfar, crech que 'ls espanyols estém en el cas d' escoltarho com si sentíssim ploure, es á dir, ab la més completa indiferencia.

¿Quin mal ens pot fer la invasió de la rassa groga á nosaltres que vivim suportant impávitls l' invasió creixent de la rassa negra del clericalisme?

Menos mal en tots conceptes farien á Espanya 'ls japonesos que 'l que li están fent els clericals.

Llegeixo: «Es objeto de comentarios que vuelva á asignarse un capellán á cada una de las unidades armadas.»

¿Y aixó extranya á algú?

Lo raro es qu' en Maura 's contenti en nombrar senzills capellans de regiment. Per donar més importancia al exercit, lo que hauria de fer fora dotar á cada regiment, no ab un capellá ras, sino á lo me nos ab un bisbe.

Si aixís se fes ¿quin altre exercit del món empataria la basa al nostre?

Un propietari rural se presenta de improvís á la dispesa del seu fill, y l' troba fora.

La dispesa li fa saber qu' es un bon xicot, pero que té l' vici de retirar molt tart.

L' endemá al mati, l' pare 's quadra davant del seu pimpollo y li pregunta ab severitat entremesclada de ironia:

—Senyoret, ja 'm farà l' favor de dirme ahont va á passar las nits.

—Ab molt gust, papà: vaig á passarlas á la Biblioteca Universitaria.

Un sastre sorprén á la seva dona en flagrant delictive. Y que no hi ha dupte possible. L' autor de la seva deshonra está en camisa.

Plé d' ira 's fica las mans á la butxaca, com si busqués un' eyna venjadora.

Y 'n treu la cinta de medir. ¡Y ara mirin lo qu' es la forsa de la costum! En lloch de crusari per la cara, li pren ab la major tranquilitat la mida de uns pantalóns.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.º XARADA.—Ad ver-sa.
2.º ANAGRAMA.—Marta—Trama—Matar.
3.º LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Carlos.
4.º GEROGLIFICH.—Totas las endevinallas tenen solucions.

Han endevinat todas ó part de las solucions del número anterior els caballers: Ramón Nonell, Jaume Verdura, La cama que va té en Brunet, Pep Serradell Causadías y Enrich Reig.

ENDEVINALLAS

XARADA

Ab una tres-hu de pebre y de safrá un altre tant, el tot d' aquesta xarada, resultarà un vegetal. La primera es una lletra lo mateix que negació; la tercera es musical, y part del cos n' es la dos. Temps de verb prima-darvera, també ho es la tres-segona y si atinas vas á veure, qu' invera quart vegetal dona. Part del cos de gran servey n' es la primera-segón; y una nena molt dos-prima, se l' estima tot lo mon. Per dar fi á aquesta xarada, dech dirte, lector ayamat, que la hu-tercera quatre, la usa qui de cert punt cau.

ENRICH DOMÉNECH

MUDANSA

No ho haguera dit may que l' amor fos capés de forjá l' desenllás que 'l cor m' ha omplert d' esglay. Fem historia: El Bieló y en Paco Flamerichs eran dos grans amichs, lo que 's diu de debó. Fills de dugas famíllias que molt bé congeniavan, als vespres se buscavan de festas y vigíllias. Tothom els veya junts per fora, pel carrer, al café, á cal barber y en mil diversos punts. En Paco 's va prendá d' una xicota tot, pubilla d' un pegot que al seu carrer s' está. Participá al Bieló las moltas qualitats y els motius enfonzats de sa ardenta passió. Li encengué inconscientment la flama de la enveja que emmatzina y babeja el cor y el pensament. Final; que ab una tot més, en el seu deliri, el Bieló á presiri se 'n vá á pagar l' escot.

J. COSTA POMÉS

TRENCA-CLOSCAS

PEPE FERRAN

ARLET N.º DOS

Formar ab aquestas lletas el títul de una comedia catalana.

A. CARARACH

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8.—Nom d' home.
7 8 3 4 2 6.—Ducat d' Italia.
7 8 4 5 6 8.—Mamífero.
7 5 6 7 2.—Per escriure.
4 2 3.—Vivenda.
6 2 3.—Part del nas.
4 2.—Negació.
2.—Vocal.

MIQUEL POU

GEROGLIFICH

X
B 1903
OLI
N S B
1901
OLI

QUIMET PUSOL

Caballers: Rafelet Grané, E. Pahissa Boneu, Quimet P., El nen de cala sorda, En Castanyetas, Guillermo O., Miquel, J. Roig Ampurdanés y Nargerep: Prou y massa.

Caballers: Enrich Doménech, Graner del barri y Anton Cararach: Acepto.

Caballer: José García: No sirven els dibuixos.—J. Costa Pomés: Com sempre, disposi —Jaume Miralles: Malo, maló.—Ramón Balcells: No 'l conech com á poeta.—Quimet Vilá: No fa la pesada.—Japet de las Castanyas: Es possible que s' aprofiti.—T. Llescas: Bravo, bravísim.—Rafael Planas: ¡Insertá un vers tan dolent, y en el número vinent! Aixó senyor Planas nó; fora massa pretensió.—Andreu Riús: No li asseguro res. ¡Qui sab!—Felix Cana: Igual li dich.—J. F. Canals: ¡Quins epigramas més tristots!—Noy del Siglo: Aquest vers si es de vosté, cregui que 'm sembla molt bé.—S. G.: Gracias per l' envió; pero potser hagi fet tart pera 'ls almanachs.—R. Balcells y Durán: Els pensaments si no son d' en Víctor Hugo ó de 'n Dalmases no tenen cap valor.—Papat Salsas: No vá.—F. O., J. C., F. B., E. P. y M., P. N., y R. R.: No podém insertar las cartas que 'ns remeten, per varias rahóns.

Están molt adelantats els treballs d' impresió del

ALMANACH

DE LA CAMPANA DE GRACIA PERA 1905

Poden formular las demandas els nostres corresponsals.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta G. Lorrilleux y C.º